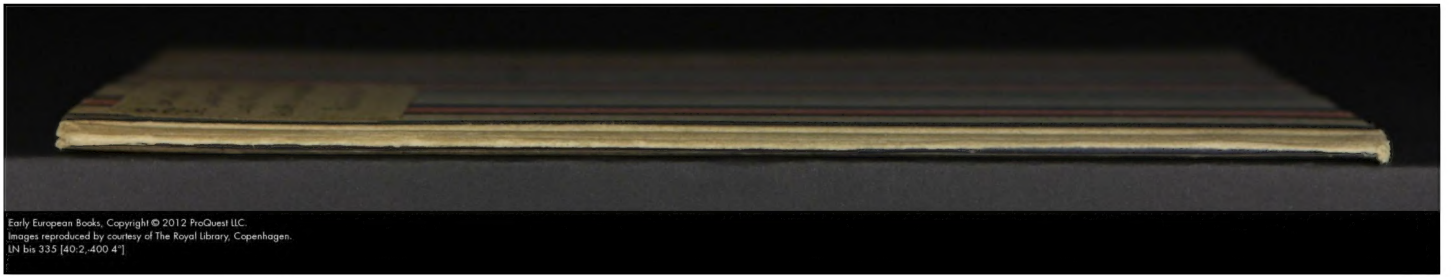
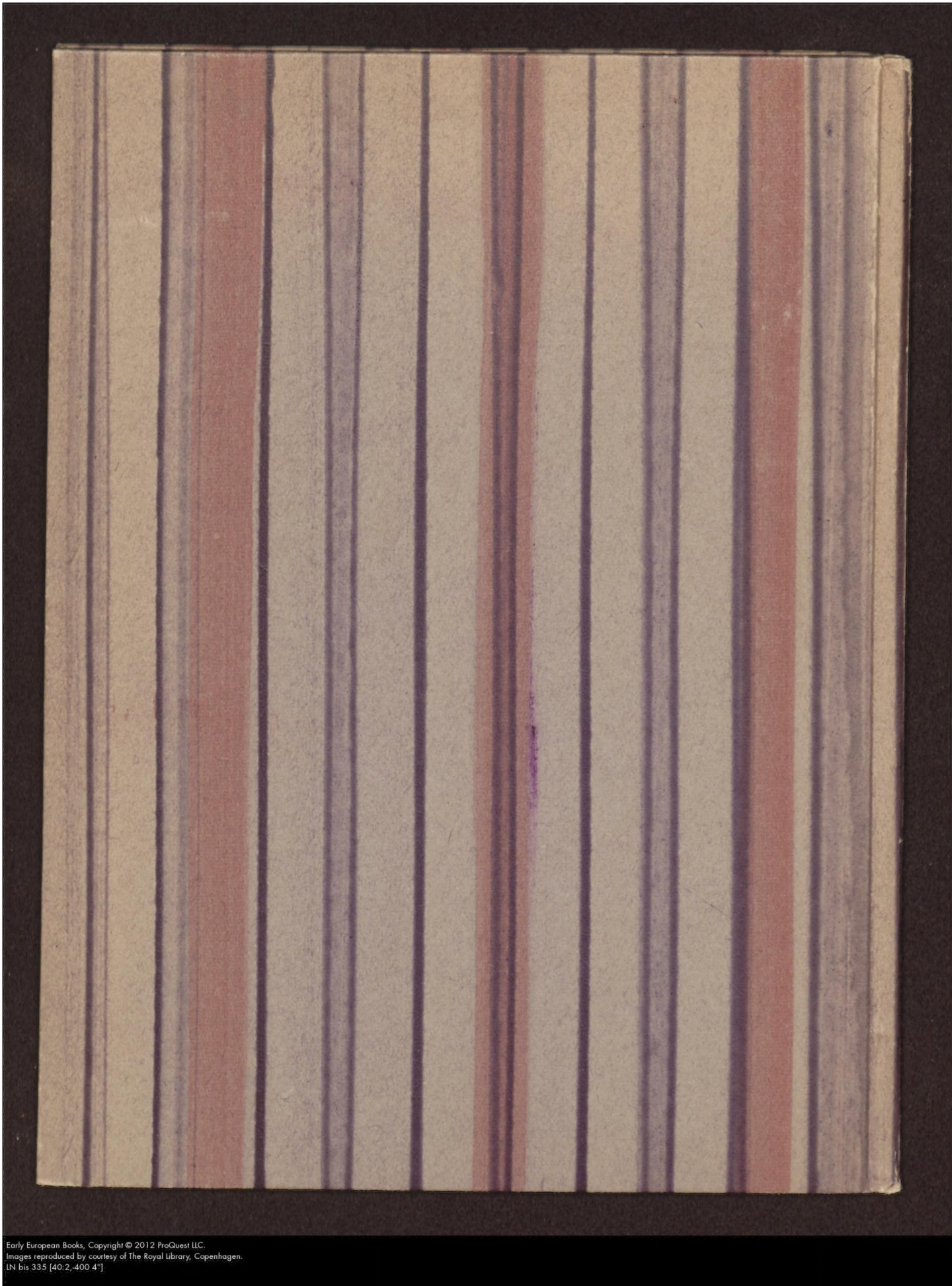
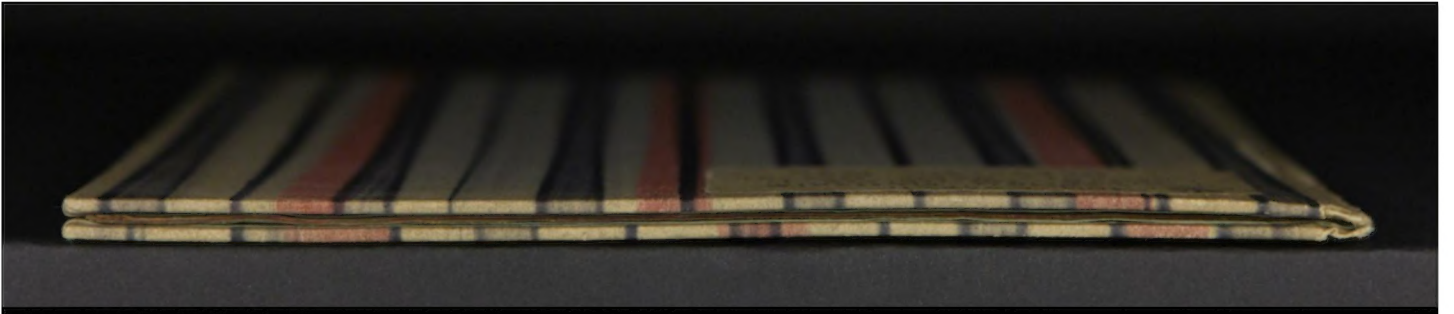
 JOH. CASELII
CARMEN MEMORIAE
ILLVSTR. PRINCIPIS D.
ADOLPHI, DUCIS HOLSAT.
ROSTOCHII 1586

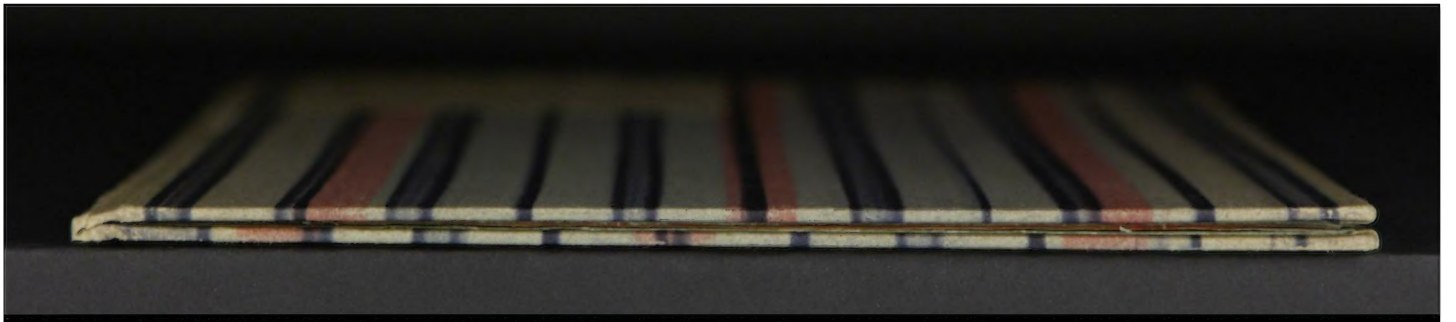

Early European Books. Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
[N bis 335 [40:2,400 4"]

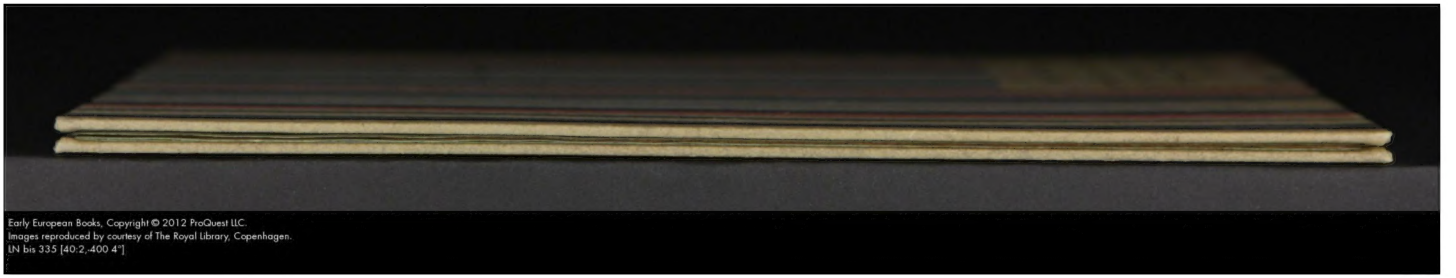

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
[N bis 335 [40.2, 400 4*]]

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
[N bis 335 [40.2,-400 4"]

Early European Books. Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Royal Library, Copenhagen.
[N bis 335 [40:2,400 4"]

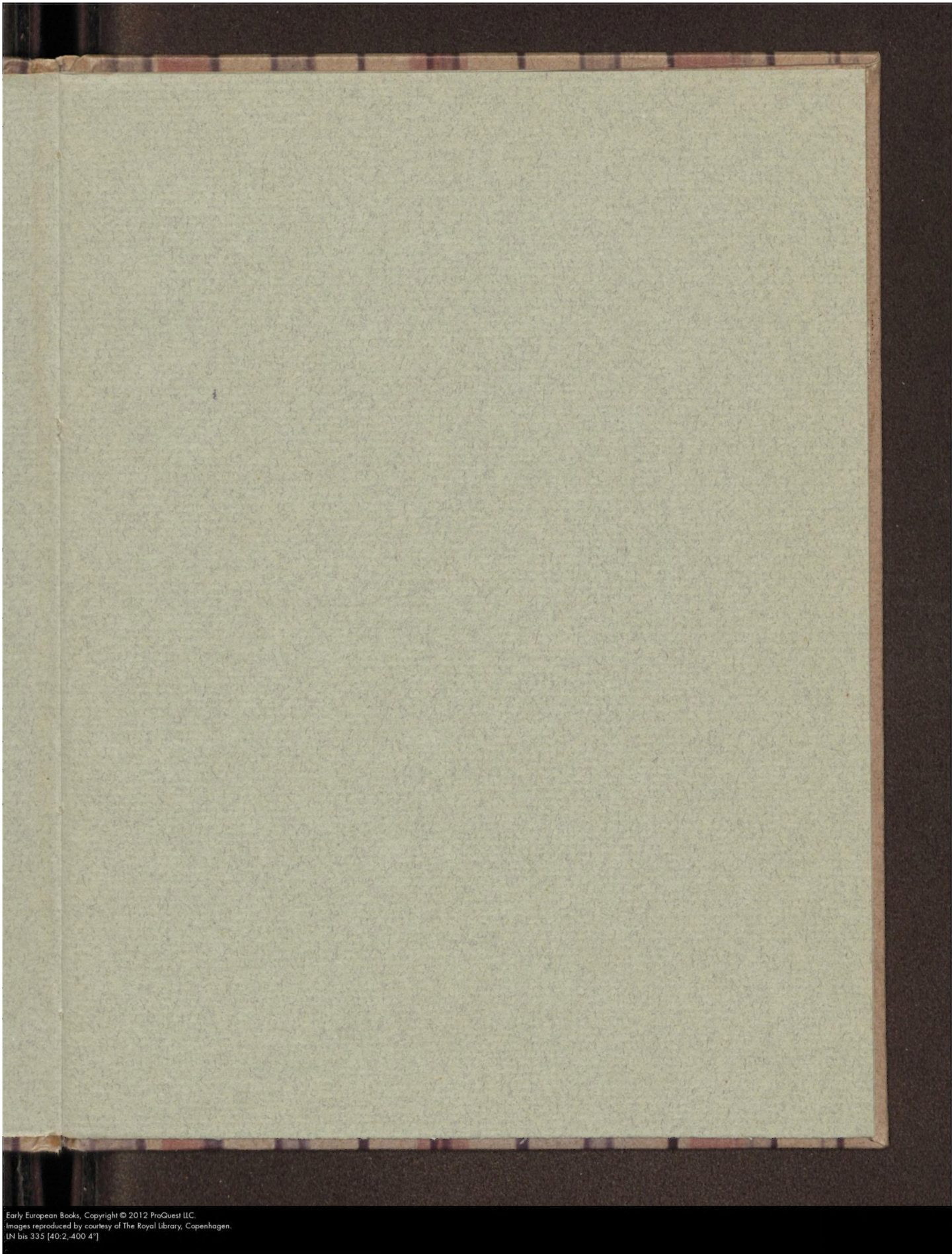
40^{II} - 400

4°

(LN bis 335)

DR BOX

GARLLUND

40³ - 400

MEMORIAE
Illustrissimi Principis,
D. ADOLPHI,
HÆREDIS NORVEGIÆ, DV-
CIS HOLSATIÆ, &c.

CARMEN

JOANNIS CASELII.

ROSTOCHII

Excudebat Stephanus Myliander.

ANNO

CIO IO XXCVI.

ΑΔΟΛΦΩ ΩΛΣΑ

ΤΩΝ ΑΡΧΟΝΤΙ.

Κλεινῆς Αρχῆως θυγάτηρ, βορέαό τ' ἀνακτός,
κλαίει Φίλη Δανή: ὦ Κιμβρογυεῖς πολεμισταί
κλαίετε, ἢ Μεγάλης-πέλεως κρατέρ' ἐνεα-
κλαίετε. Καὶ γὰρ ὑμῖν ἤδη μέγα κῆδος ὀρώρεθ'. (τῆρες
Ωλετ' ἀναξ Κιμβρων μεγάθυμθ', δῖθ' Αδολφθ'.

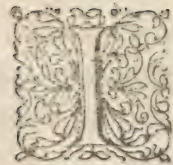
Χριστιανῶ Δανῶν μεγάλων βασιλῆι κρατίστῳ
Δωροθέη μήτηρ εἰρηνόφιλον Φειδεεῖκον
τίκτε, καὶ αὐτὸν ἀνακτῆα πρὸς ἄρκτον Κιμβροῖσι χώραις.
Αὐτὰρ ἔπειτ' ἀπὸ Φειδεεῖκῳ Μαρχίας Ἀννα
Χριστιανὸν τέκε παῖδα σοφῶ μάλ' εἰσκότα πάπῳ,
Χριστιανὸν βασιλῆα καὶ αὐτὸν, λάτριν Ἀρηθ'.
Παντὴ δρετῆ κωσμηθέντ', εὐσεβίῃ τε,
τοῦ πατέρ', ὃς Δανοῖς εὐδαίμοσιν ἐμβασιλεύθ'
εἰς πλεόνεσσι πανυῶ πλυόλθιθ' ἐν βασιλεῦσιν.
Τῷ δ' αὐτῷ σοφίῃ θυγατρὲς Βωγισλαβίσι,
ὄσγ' ἐνὶ αἰγιαλῷ πρὸ Βαλθικῆθ' ὠκεανοῖο
ἤρξε Πομηράνοισι τότε πεντήκοντ' ἐνιαυτός,
τῷ τέκε κάλλιμα τέκν', υἱὸς τρεῖς, θυγατέρας τρεῖς.
τῶν δ' υἱὸν μέσθ' ἰὼ, τὸν νυῖν κρατῶ εἶλετο μοίρης.
Αὐτὰρ ὅττι τὸν Αδολφον ἐγένετο πότνια Μήτηρ,
ὣς ἐχάρη τ' ἐρέλασέ τ' ἐν ἀνδράσιν ὄμβρομθ' Ἀρηθ'.
Οἰόμενθ' ἱεράπινθ' οἱ ἔσεσθ' ἠῦντε μέγαν τε.
ἐκ δ' ἐρέλασε θεμῖς πόλεων ζαίτρεα καὶ ἀνδρῶν,

φῆ, γὰρ.

A D O L P H O

HOLSATORVM DVCI.

*I*llustris Arctoe filia & regis Boreæ
Plora cara Dane : ô Cimbris oriundi bellatores
Plorate : & Megapoleos fortes incola
Plorate. Etenim vobis iam ingens luctus excitatus est.
Obijt dux Cimbrorum magnanimus, diuus Adolphus,
Christiano Danorum præstantium regi potentissimo,
Dorothea mater Fridericum, pacis cultorem,
Enixa est, et ipsum regem ad Arctum regionum, Cimbricarum.
Verum deinceps marito Friderico Marchias Anna
Christianum edidit filium, admodum similem sapientis aui,
Christianum regem, & ipsum cultorem Martis,
Omnigena virtute ornatum, atque pietate,
Eius patrem, qui nunc Danis imperat,
Vnus inter multos reges hodie felicissimus.
Eidem autem SOPHIA BOGISLAI filia,
Qui in litore Balchici Oceani
Imperavit olim Pomeranis annos quinquaginta:
Huic peperit egregios liberos, filios tres, & filias totidem.
Filiorum medius erat, quem modo vis Parca abstulit.
Sed cum Adolphum peperisset veneranda mater,
Quàm gauisus fuit risitque validus Mars?
Existimans sibi ministrum futurum præstantem & magnū.
Risit autem & Themis, urbium atq; hominum seruatrix.
Aiebat

Φῆ γδ' ὀδ' εἰρήνην πλούκιον πλουτοδύτην
θεσπίσιους τε νόμους ποῖσδ' ἐν λαοῖσι φυλάξει.
Οὐ θέμις, σὺδ' Ἀρης ἐψύχθη. Καὶ γδ' Ἀδολφῶ.
Πᾶρ μεγάλῳ Καρόλῳ Ρωμαίων παμβασιλῆϊ
πάντα μάθ', ὅσα ἔοικ' εὖ ἰδμεύει ἀρχιμαχητῆϊ.
Τούνεκα καὶ κρατερὰς ἐχθρῶν ἔρρηξε Φάλαγγας,
Δυσμυέων, πινυτῶτε νόῳ καὶ κάρτεϊ χειρῶν.
Τίῳ δ' ἐπὶ νιῷ ἄδουσι κέρρι τηλέκλυτον ἄδῳ:
Ὡς Δανῶν βασιλεὺς, καὶ Κίμβρων δρχαῖς, Ἀδολφῶ,
Οὔτοι ἀναιμωπίη, γεωργούς καρπεροθύμους,
Εἰδότας εὖ δρόπιο, μάχης δ' ἄμα κυδεανείρας,
Διθμάρτους χείρωσαν ἐν αἰνῇ δηϊότητι,
Καὶ κλέῳ ἐκ πολέμου παρ' Ἰβήρεσσ' ἠδὲ Βρετάνκοις.
Κτήσαστ' Ἀδολφῶ ἀναξ, καὶν γῆ Γερμανίδι πάση:
εἴ τε Φιλοπτολέμῳ Σαξωνίδι ἠγεμόνδι
Ἰσθμίων βασιλέων, καὶ ἀνδρῶν σὺν ἀλαπαδνῶν.
Ἀρη δ' ἀνδρολετῆρα, Εὐνῶ τε βροτολοιγόν
βουλῆ δ' ἐχαπῶν κωκερῶν τῆς παισιδῶ εἰργων,
Ἡουλίῳ ἐφύλαξε, δικαιοσύνην τ' ἐρίτιμον,
Ὡφελσι οὔτῳ ἀναξ μακροῖς αἰῶνας ἀνύσαι
Γῆς ἐπι, ἠδ' εὐεργετέειν πολὺ πλείονας ἀνδρας,
Σάξωνας δὲ μάλιστα, καὶ Ὡλάτους πολυόλους.
Ἡδὴ δ' οἱ εἴμασθ λιπῆν Φάῳ ἠελίοιο.
Εξηκονταετῆ· ὁ γάρ οἱ ὄρῳ ἔσπετο ζωῆς,
Κίμβροι μιν κλαίουσι, Φίλον πατέρ' ἠὺτε παῖδες:
Κλαίῃ μιν βασιλῖος' μαχητῶν τῆλ' ἀπὸ Κατθῶν

Αἰδοίη

*Aiebat enim. Hic pacem optabilem, opum datricem,
 Diuinusq; leges in hisce populis custodiet.
 Non Themis, non Mars falsus fuit. Etenim Adolphus
 Apud magnum Carolum Romanorum imperatorem
 Omnia didicit, quæ fas est nosse bellatorem.
 Quare etiam validas hostium rupit phalangas
 Infensorum, sapiente animo & viribus manuum.
 Hoc autem nunc canunt adolescentes nobile carmen,
 Quemadmodū Danorū Rex, et Cimbrorum dux, Adolphus,
 Neq; sane sine sanguine, colonos acri animo præditos,
 Sciens bene arationis, simulq; gloriosæ pugnae,
 Dithmarsos subegerint in graui pralio,
 Et gloriam è bello apud Hispanos & Anglos
 Peperit dux Adolphus, & in vniuersa Germania:
 Atq; in Saxonia, cultrice belli, præfectus militiæ fuit
 Inter principes eximios, & viros minimè ignauos.
 Martem vero occiforem hominū, & Bellonam pestiferam,
 Consilio à limitibus patriæ longè arcens,
 Otium conseruauit, & pretiosam iustitiam.
 Vtinam hic princeps multa secula transegisset
 In terra, & bene mereri potuisset de multo pluribus,
 De Saxonibus autem potissimam, & felicibus Holsatis.
 Verum ipsi iam fatale erat relinquere solis lucem
 Nato annos sexaginta. Hic etenim terminus ipsi vitæ fuit.
 Cimbri ipsum deflent, vt liberi carum patrem:
 Deflet eum princeps longè ex Hæsis bellatoribus,*

Λίδοι ἄλοχοι, πατρὸς ἐκγεγαῖα φιλίππου·
 Κλαίουσί τε φίλοι, σὺν μήτηρ παῖδας Ἀδύλφω
 Καὶ παλιόνας, καλοῦς δ' ἵους, καλὰς τε θυγάτρεις,
 Γείνατο· χ' οἱ καλῶς ἀρετῆσιν θεσπεσίησιν
 Κούροι ταῖς βασιλέων, κούραι δ' αὖ ταῖς βασιλισσῶν,
 Σπουδῇ ὀτρυνέη μάλα παρδύθησαν ἀπ' ἀρχῆς,
 Κούρους, δ' ὡς ἐκός, μουσῶν εἰς τέμπεα καλὰ
 ἤγαγε Κανκιάδης, ὑποφῆτης φοίβου ἀνακλι,
 Ὡςτε χυρῶν, οἴους ἀγαθούς δ' αἴετ' ἔμμεν' ἀνακτας,
 Οὐδ' ὀνομαστὸν μόνον, ἐν παλάμῃσι σκῆπτρα φέροντας,
 Μᾶλλον δ' ἐν περὶ σὶ σοφίῳ, ἀρετῶν τ' ἐν ἔργοις.
 Καὶ μιν Ἰωάννης Ἀλβέρτου Φαίδιμοι ἵος,
 Ἀρχῶν ἡμέτεροι κλαίει. Γαμβρὸς γὰρ ὅδ' αὐτῶν
 Εὐσόμενοι, σοφίῳ γαμέει πῶν Κιμβερίδα νύμφῳ.
 Καὶ τε κροισιγῆτη κλαροί μιν Ελισαβετῆα.
 Ἡ δ' ἄμαρ οὐλεῖται Ενετῶν βασιλῆα ἀγαυή·
 Ἀλλὰ νιν ἤρπασε μοῖρα, νέον τε τόδ' ἤλασε πένθει,
 Καὶ πᾶσι δ' αὐτῶν μὲν ἐν Γιοσσορία ἀκτῆ.
 Οὕτω που πάντες θνητοὶ πελόμεθα ἀπὸ θνητῶν,
 Ζῶμεν δ' αὖ δρετῆ νεκύων μέτρα, καὶ μετὰ ζώντων.

Τ Ε Λ Ο Σ.

Veneranda coniunx, nata Philippo patre :
Deflent etiam cari liberi, quos Adolpho mater
Etiam plures, præstantes filios & præstantes filias
Edidit : atque hi præclarè diuinis virtutibus,
Adolescentes virtutibus regum, reginarum puella,
Cura admodum diligenti, educati fuerunt ab initio.
Filios autem, ut par erat, Musarum in elegantia tempe
Duxit Caucius, sacerdos Phœbi regis :
Ut euaderent, cuiusmodi bonos esse principes oportet,
Non potentes solum & manibus ferentes sceptrâ,
Verum potius sapientiam in animo, & virtutem in factis.
Eundem etiam Ioannes, Alberti alacer filius,
Princeps noster deflet. Etenim hic ipsi gener
Futurus, Sophiam ducit Cimbricam virginem.
Quin etiam soror eum defleat Elisabetha
Coniunx illustris Vlrici Henetorum ducis.
Verum eam eripuit Parca, recentemq; hunc aduexit luctû,
Etiam hoc ipso mense in littore Giffœrio.
Vsq; adeo omnes mortales sumus è mortalibus,
Viuimus autem virtute cum vita sanctis & cum superstiti-
(bus.

F I N I S.

Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page. The text is arranged in several lines and is difficult to decipher due to its lightness and the age of the paper.

